

nieuwsbrief

JAARGANG 20 | NUMMER 2 | APRIL 2015

SENEGAL:

Megalomaan toeristenresort
nachtmerrie voor families
en natuurgebied

LATIJS-AMERIKA:

Referendum als
ultiem verzetsmiddel

MAROKKO:

Drie jaar bivakkeren op
een heuvel in Marokko

Colofon

REDACTIE

Ruby van Leijenhorst

TEKST

Willeke te Flierhaar

Evi Guldemeester

Doron Joles

Stella Passchier

CORRECTIES

Sophie Lambers

VORMGEVING

Benjamin van Vianen

DRUK

Drukkerij De Raddraaier

WWW.XMINY.NL

**MET UW STEUN
KUNNEN WIJ HELPEN.**

**XMINY IBAN:
NL39INGB0000609060**

Megalomaan toeristenresort nachtmerrie voor families en natuurgebied

Dertig families weigeren te verhuizen om plaats te maken voor het gigantische bouwproject van het Chinese bedrijf UDG. Om hun land te beschermen, blokkeren ze een weg in het dorp Prek Smach, Cambodja. 'De situatie is een nachtmerrie', aldus Alejandro Gonzalez Davidson van de milieuactivistenorganisatie Mother Nature.

Ongeveer duizend families hebben de afgelopen jaren hun woonplaats gedwongen verlaten en vertrokken naar een door UDG aangewezen locatie. De families werd een compensatie beloofd van 8000 dollar (7500 euro) per hectare voor hun rijstvelden en plantages. Uiteindelijk bleek dit een grote leugen en moeten ze het doen met een schamele 1000 dollar (940 euro).

'Op de nieuwe locatie zijn te weinig banen, is een gebrek aan water en de kwaliteit van het land is zo slecht dat de pas gebouwde huizen al uit elkaar vallen', aldus Gonzalez. Dit leidde ertoe dat veel families terugkeerden naar hun originele huizen in Prek Smach. 'Hier kunnen ze vissen, zodat ze geld

verdienen en de rest van het gezin niet verhongert.'

SYSTEMATISCH SCHENDEN VAN MENSENRECHTEN

De centrale overheid heeft gezegd dat er eerst een overeenkomst moet worden gesloten voordat bewoners gedwongen hun land moeten verlaten. Maar het Chinese bedrijf en de provinciale overheid negeren deze afspraak en claimen het land nu als privé-eigendom. Ze doen er alles aan om de overgebleven bewoners weg te jagen. Gonzalez: 'Ze vernielen de tijdelijke woningen, steken huizen in brand, dreigen met gevangenisstraffen, en sturen gewapende mensen op het dorp af. Om zichzelf en hun land te beschermen werpen de bewoners wegblokkades op.'

TOERISTENCOMPLEX

Op de plek van het dorp Prek Smach moet een megalomaan resort verrijzen, inclusief een casino, een haven voor cruiseschepen, en een vliegveld. Een nachtmerrie voor de inwoners van het dorp, maar ook voor de wilde dieren in het nationale park Botum Sakor.

DE ROL VAN MOTHER NATURE

Gonzalez: 'De bewoners voeren hun eigen campagne, zodat de overheid niet kan beweren dat ze marionetten zijn van de oppositiepartij. Of van een NGO, want daar zijn de corrupte ambtenaren natuurlijk ook geen fan van! Mother Nature helpt de bewoners als tolk, met strategisch advies en bij het benaderen van organisaties als XminY.

Ook is Mother Nature bezig met het creëren van een netwerk van medestanders en roepen ze op om de blokkade te steunen. De organisatie is van plan om demonstraties te organiseren in Koh Kong, de hoofdstad van de provincie en onderzoekt de mogelijkheid om rechtszaken tegen UDG en het provinciale kartel te voeren.

Doordat de bergen in het gebied worden afgegraven en mangrovebossen gekapt, blijft er steeds minder ruimte over waar de olifanten en tijgers kunnen leven. Dat de titel 'Nationaal park' geen garantie biedt voor natuurbescherming, heeft alles te maken met de corrupte functionarissen binnen de Cambodjaanse overheid.

DE MACHT VAN UDG

De overheid van Cambodja bestaat uit een combinatie van kartels die aan geld komen door criminele praktijken en grondspeculatie. Kung Kim, een van de militaire leiders, is betrokken bij UDG waardoor het bedrijf ontzettend veel macht heeft. Ondanks deze wanpraktijken binnen de overheid geven de bewoners van Prek Smach niet op. De dertig families blijven vechten voor hun land. Want zodra zij besluiten te vertrekken is er geen weg meer terug en zullen het dorp en het nationale park voorgoed plaatsmaken voor golfbanen en toeristenvilla's.

XMINY STEUNT DIT PROJECT MET € 2000,-

XminY steunde onlangs ook

€ 400,-

Foodsharing

Nederland

€ 2000,-

Jeugd voor
Natuurbehoud

Nicaragua

€ 1200,-

Legalisering
sekswerkers

Burundi

€ 750,-

Acties tegen
racisme

Italië

Referendum als ultiem verzetsmiddel

“Lokale bevolking eist inspraak”

Door heel Latijns-Amerika heen bewijzen lokale boeren en inheemse gemeenschappen keer op keer dat zij de laatste verdedigingslinie zijn, terwijl nationale regeringen zich ondanks hun linkse karakter laten uitkopen. Als de grote meerderheid van de gemeenschap tegen de ontwikkeling van een mijnbouwproject is, zijn referenda vaak de meest effectieve vorm van directe actie en verzet. Een lokaal referendum kan ook een prachtige sociale mobilisatie zijn waarin verschillende actiegroepen en sociale bewegingen zich met elkaar verbinden. Zo ook in El Salvador.

MIJNBOUWVRIJE ZONE

Burgemeester Jose Matías Abrego van het dorp Nueva Trinidad: ‘De inzet van dit referendum is om de regio Nueva Trinidad uit te roepen tot mijnbouwvrije zone. We vragen om een verordening die zowel bodemonderzoek als uiteindelijke exploitatie in onze gemeenschap verbiedt.’

Om zoveel mogelijk mensen hun stem te laten uitbrengen gaan gelijkgestemde boeren langs de deuren van de dorpsbewoners. Deze werkwijze is arbeidsintensief, maar de boeren weten dat persoonlijk contact de beste manier is om mensen op te roepen hun stem te laten horen. Ze zijn zich ervan bewust dat in deze strijd letterlijk elke stem telt.

MEXICO: TOEZICHT VAN DE INTERNATIONALE GEMEENSCHAP

In tegenstelling tot El Salvador, is de situatie rond het mijnbouwproject in het Mexicaanse dorp Zacualpan

licht ontvlambaar. Het mijnbouwbedrijf heeft de voor- en tegenstanders uit de lokale gemeenschappen slim tegen elkaar opgezet. De inwoners van Zacualpan schakelden internationale waarnemers van Mining Watch Canada in om de lont uit het kruitvat te halen.

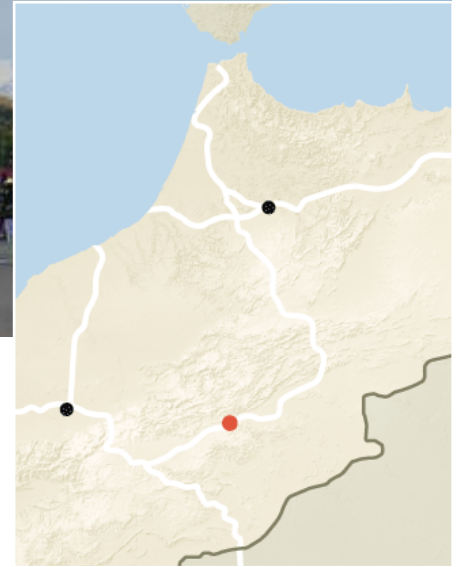
GEWELDCRISIS

Gustavo, een lokale activist, legt uit: ‘Het mijnbouwbedrijf is aanstichter van geweld en corruptie. Toch werkt de Mexicaanse regering zonder scrupules met ze samen. Ze verspreiden leugens om sociale bewegingen en activisten onbetrouwbaar te doen lijken. In het huidige Mexico, dat kampt met een geweldscrisis waarin mensen verdwijnen en journalisten worden vermoord, hebben wij internationale aandacht nodig om een nieuwe geweldsuitbarsting te voorkomen.’

STOKKEN, STENEN EN MACHETES

Enmaal aangekomen bij Zacualpan werd de waarnemingsmissie voor het dorp tegengehouden. Gewapend met stokken, stenen en machetes versperden voorstanders van de mijn de weg. De aanwezige politie stond erbij en keek ernaar. De waarnemers lieten zich echter niet kisten en voerden de internationale druk op. Hierdoor ziet het mijnbouwbedrijf zich inmiddels gedwongen om met de inwoners te overleggen. Er zullen compromissen gesloten moeten worden in de vorm van garantie op werk of het financieren van sociale projecten in de regio. De onderhandelingen zijn nog in volle gang. Om verder geweld te voorkomen heeft de internationale missie de lokale autoriteiten nadrukkelijk opgeroepen om de veiligheid van de inwoners te garanderen.

XMINY STEUNT BEIDE PROJECTEN MET € 2000,-

Drie jaar bivakkeren op een heuvel in Marokko

Inmiddels moet het wel's werelds langste sit-in zijn: een enorme groep dorpingen heeft de laatste drie jaar kamperend doorgebracht op een heuvel in het Atlasgebergte in Marokko. Ze zitten daar om te protesteren tegen een mijnbouwbedrijf dat hard op weg is om de regio flink te vervuilen.

Op de heuvel staan kleine, stenen gebouwtjes. Ze zijn volgespoten met graffiti en er is zelfs een openluchtgalery. Inspirerende teksten van mensen als Martin Luther King en Moeder Teresa sieren de deuren. Op de dam van een nabijgelegen waterreservoir staat het gezicht geschilderd van een lokale activist, die nu in de gevangenis zit.

VERVUILING

De bewoners van de Berberse gemeenschap van Imider zitten hier met een duidelijk doel voor ogen: ze zijn fel tegen de dump van enorme hoeveelheden chemisch afval die worden geproduceerd door het mijnbouwbedrijf. De meeste van hen zijn boeren. Het chemische afval vervuult hun waterwegen, wat rampzalige gevolgen heeft voor het leven in het dorp. In dit geval gaat het om de Société Métallurgique d'Imider (SMI). Een mijnbedrijf dat een van Afrika's belangrijkste zilvermijnen in handen

heeft. De komst van de mijnindustrie in het gebied ging gepaard met het afpakken van land en excessieve exploitatie en vervuiling van grond en water.

ZONNEPANELEN

Op het moment doen er zo'n drieduizend mensen mee met de sit-in, onder constant toezicht van de politie die af en toe ingrijpt om de protestanten onder druk te zetten. Omdat het om een onbewoond gebied gaat, is er geen enkele vorm van energie. Om meer gehoor te geven aan het protest en om mensen en de pers constant up-to-date te kunnen houden, heeft de groep enorme behoefte aan energiebronnen. Zo kunnen er bijvoorbeeld video's en documentaires over de verschillende aspecten van de mijnindustrie worden geüpload. De groep wil graag drie zonnepanelen aanschaffen om dit doel te kunnen bereiken.

ZILVER IN RUIL VOOR AFVAL

Terwijl het gebied rijk aan zilver is, vormt het ook de thuisbasis voor een grote groep zeer arme mensen. 'We zijn klaar om te praten', zegt Brahim Udawd. Hij is 30 jaar en een van de leiders van de protestbeweging. Hij heeft het over de gebeurtenissen die hebben geleid

tot de bezetting van de heuveltop. 'Maar niemand schonk aandacht aan ons, dus hebben we de watertoevoer tot het mijnbouwbedrijf afgesloten. Zij nemen het zilver, en laten ons achter met afval.' Bou Tahar, een 70-jarige boer, valt hem bij: 'In de jaren negentig had ik bomen, fruit, olie en amandelen. Maar alles is doodgegaan sinds de mijn water begon te claimen. Sinds we de toevoer hebben afgesloten in 2011, begonnen onze bronnen zich weer langzaam te vullen.'

SCHREEUW OM HULP

Het protest van deze groep lijkt misschien vooral ideologisch en op vrij kleine schaal plaats te vinden, maar het gaat niet alleen maar om de mensen in Imider die opkomen voor hun eigen leefomstandigheden. Dit conflict is onderdeel van een reeks conflicten over de hele wereld met grote mijnbouwbedrijven. 'We zijn hier al zo lang, en niemand hoort onze schreeuw om hulp', zegt Mina Ouzinne, een 40-jarige deelneemster aan de sit-in. 'Ik hoop dat er iets gaat veranderen, meer gelijkheid. Nu zijn we alleen maar gelijk in armoede.'

XMINY STEUNT DIT PROJECT MET € 2800,-

Autonome drukkerij

In het noorden van Griekenland zijn veel sociale groepen actief die acties en evenementen organiseren. Hiervoor moeten er talloze posters, flyers en brochures worden gemaakt. Maar al dit materiaal kan niet worden gedrukt. De enige autonome en

betaalbare drukkerij van het land bevindt zich in Athene en kan de enorme vraag niet langer aan. Daarom heeft het Druck! Press collective een drukkerij in een gekraakt gebouw in Thessaloniki opgezet.

AANGEVALLEN

In een hoge ruimte van de drukkerij staan grote, zware machines. Tegen de muur staan kasten vol met potten inkt en tafels met allerlei benodigdheden. Er is al twee keer een aanval op de drukkerij geweest. In Griekenland zijn linkse organisaties en individuen vaker het doelwit van geweld uit extreemrechtse hoek. Desondanks werkt het Druck! Press collective hard om

hun project door te laten lopen.

KENNIS DOORGEVEN

Door samen te werken met andere autonome groepen heeft het collectief geleerd hoe ze een drukkerij kunnen runnen. Dat willen zij op hun beurt weer doorgeven aan andere groepen. 'We willen de techniek van het drukproces delen met de groepen die bij ons hun materiaal laten drukken. Zo maken wij het project toegankelijk voor een zo groot mogelijke groep mensen.'

GRIEKENLAND

€ 1100,-

Mensenrechtendebat op de politieke agenda

In Slowakije heeft de extreemrechtse beweging Pro Family de laatste tijd veel aanhang gekregen. De beweging is tegen een multiculturele samenleving en verzet zich voornamelijk tegen vrouwen- en LGBT-rechten.

De beweging wordt grotendeels gefinancierd door de kerk die enorme bedragen betaalt aan de media om hun boodschap te verspreiden. 'Die boodschap is discriminerend en zelfs haatdragend. Ze gebruiken kinderen in commercials die claimen dat ze een moeder én een vader willen', legt Elena Krimpa van Human Rights Slovakia uit.

REFERENDUM

De controversiële beweging heeft middels een petitie voor een referendum meer dan 400.000 handtekeningen verzameld. 'Het referendum is tegen het homohuwelijk, geregistreerd partnerschap, adoptie en seksuele voorlichting op scholen', aldus Krimpa. Ondanks dat het referendum geen groot succes bleek te zijn, heeft de beweging veel aanhang. 'Het leven als homo in Slowakije is niet zo makkelijk', vertelt Krimpa. 'Het ontbreken van wettelijke gelijkheid is het grootste probleem.'

PRO-LIFE MARS

Human Rights Slovakia organiseert binnenkort drie publieke ontmoetingen om te strijden voor gelijkheid. 'Met posters vragen we aandacht voor de acceptatie van alle soorten mensen en families.' Daarnaast heeft de organisatie ook iets in petto voor de pro-life mars die Pro Family in september organiseert. Vorig jaar kwamen hier 50.000 mensen op af. Wat er precies gaat gebeuren blijft nog geheim, maar het doel is duidelijk: 'Het mensenrechtendebat moet terug op de politieke agenda, want Slowakije is voor iedereen.'

SLOWAKIJE

€ 2000,-

Wij zijn hier

Op 7 februari organiseerde We Are Here, een groep uitgeprocedeerde vluchtelingen, op het Museumplein in Amsterdam een demonstratie. Ze riepen op tot adequate 24-uursopvang. Op dit moment is er een regeling voor 12-uursopvang. Dat betekent dat je om 20 uur 's avonds binnenkomt en om 8 uur 's ochtends weer op straat staat.

TWEE SCHOENEN OM TE KUNNEN LOPEN

De vluchtelingen hebben 24-uursopvang nodig zodat zij vanuit een stabielere situatie aan hun toekomst kunnen werken. 'Als we een linkerschoen krijgen, moeten we dan dankbaar zijn? Of mogen we ook om een rechterschoen vragen, omdat we twee schoenen nodig hebben om te kunnen lopen?', sprak We Are Here vluchteling Ilhaam.

BED, BAD, BROOD

Het Europees Comité voor Sociale Rechten heeft in 2013 beslist dat elke vluchteling recht heeft op onderdak, kleding en voedsel. Het zogenaamde Bed, Bad, Brood. Ondanks druk vanuit het comité en de Centrale Raad van Beroep geeft de Nederlandse staat hier vooralsnog geen gehoor aan.

HANDEN

Tijdens de demonstratie waren er veel kleurrijke spandoeken te zien. Een aantal mensen had hoedjes gehaakt met 'We Are Here' erop en demonstranten hadden 'I am here' op hun handen geschreven. Bij de muziekoptredens werd er flink gedanst. De sfeer was vrolijk maar het was duidelijk dat de boodschap serieus was. Activist en vluchteling Maryam sprak: 'Ze zeggen dat de rechten in dit land voor iedereen zijn. Maar dat is de grootste leugen die ik heb geleerd zodra ik hier kwam.'

NEDERLAND

€ 1000,-